

[Rahbæk Møller]

Som nævnt forudser forslagsstillerne, at størstedelen af merprovenuet ved afskaffelsen af disse indirekte erhvervstilskud anvendes til direkte og selektiv erhvervsstøtte. Da en del af de hidtidig ydede midler næppe har haft nogen erhvervsfremmende virkning overhovedet, må det dog anses for forsvarligt at bruge en del af provenuet til en forøgelse af statens indtægter som et led i en almindelig krisepolitik.

Socialistisk folkeparti har bemærket, at regeringens lovkatalog indeholder en del af de samme tanker. Der tænkes her specielt på forslagene om at afskaffe investeringsfradrag og begrænse bygningsafskrivninger og varelager nedskrivninger samt forslaget om en begrænsning af mulighederne for forlods afskrivning ved investering i kommanditanparter.

Det må dog fremhæves, at der er to væsentlige forskelle. Socialistisk folkeparti ønsker på den ene side at skære væsentlig dybere, end regeringen har foreslået, men samtidig foreslår vi størstedelen af provenuet anvendt til en mere målrettet støtte. Regeringen agter tilsyneladende at anvende hele provenuet til en finanspolitisk stramning. Det anser socialistisk folkeparti for at være perspektivløst. Et sundt erhvervsliv er en forudsætning for at føre os ud af krisen. Derfor må det vigtigste være at skære vildskuddene væk og erstatte dem med mere samfundsnyttige ordninger.

Ikke desto mindre er der så mange lighedspunkter i vore og regeringens tanker, at det må være muligt at nå til et fælles resultat.

Med disse bemærkninger anbefales forslagene til tingets velvillige behandling.

Uden for dagsordenen foretoges

Valg af 1 medlem til præsidiet:

Første næstformand (Enggaard):

Tingets 3. næstformand, Glistrup, har anmodet om at blive fritaget for hvervet som næstformand. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg tingets samtykke til den ønskede fritagelse for dette hverv som givet. (Op- hold). Det er givet.

Til at indtræde i præsidiet som 3. næstformand i stedet for Glistrup har vedkommende gruppe udpeget Ove Jensen.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af rådighedsbeløbet i 1979 og 1980).

(Lovforslag nr. L 22. Fremsat 15/11 79. Første behandling 21/11 79. Betænkning 6/12 79).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Lis Starcke (DR) og Mølgaard (DR) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af *Lis Starcke* (DR) og *Mølgaard* (DR):

Til § 1

Den foreslåede nye § 13 a affattes således:

»§ 13 a. Til personer, der er berettiget til at modtage pensionstillæg i henhold til § 10 i lov om folkepension, § 11 i lov om invalidepension m. v. og § 3 i lov om pension til enker m.fl., ydes med virkning fra 1. december 1979 i 1979 og 1980 et særligt månedligt tillæg på 38 kr., der pristalsreguleres efter reglerne i § 37. Tillægget kan kun ydes til én person inden for hver pensionisthusstand.«

Bemærkninger

Der skulle herved være givet dækning for fordyrelsen af energiudgifterne som følge af energifgiften fra juni 1979. Det månedlige tillæg vil svare til ca. 600 kr. årligt for en pensionisthusstand. De foreslåede 38 kr. om måneden vil med det nugældende pristal svare til ca. 50 kr.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Inge Fischer Møller (S):

Da mit partis ordfører, hr. Albertsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne komme med vore synspunkter fra den socialdemokratiske folketingsgruppe.

Vi afviser de stillede ændringsforslag fra andre partier. Hermed er ikke sagt, at vi ikke har sympati for et enkelt af de stillede ændringsforslag, men i erkendelse af, at der ikke er flere penge at fordele end dem, der allerede er foreslået afsat, stemmer vi imod de stillede ændringsforslag og støtter forslaget, som det er fremsat af ministeren.

Agnete Laustsen (KF):

Det konservative folkeparti kan i første række af økonomiske årsager ikke stemme for de stillede ændringsforslag. Jeg kan derimod oplyse, at vi ved lovforslagets tredje behandling kan stemme for regeringens forslag.

Jørgen Junior (FP):

Jeg synes nok, det er nødvendigt her ved anden behandling at spørge, hvad vi egentlig vil med pensionisterne. Hvad er det egentlig, man lægger op til? Her siger man, at man vil bruge 100 mill. kr. mere til at hjælpe de svageste stillede, så de ikke kommer til at fryse i vinter. Information havde en artikel den 30. november i år, hvor forslaget blev karakteriseret med det meget stærke ord fup. Det synes jeg faktisk er en ganske god karakteristik. Samtidig tales der om, at der skal spares 500 mill. kr. på en udefinerbar måde. På denne baggrund må man konstatere, at folketinget nu meget snart vedtager et lovforslag, som skal være en slags alibi for, at vi opfører os ordentligt. Dette lovforslag vil ikke komme til at hjælpe en smule. Det er sørgeligt, det er forstemmende, at folketingets medlemmer vil læne sig velbehageligt tilbage i deres stole nu og sige: vi har virkelig gjort noget for, at pensionisterne ikke kommer til at fryse til vinter. For det opnår folketinget ikke med dette lovforslag.

De ændringsforslag, der er stillet – samtlige ændringsforslag, også ændringsforslaget fra fremskridtspartiet – ville have gjort forslaget bedre. Derfor vil vi stemme for hvert eneste ændringsforslag, også ændringsforslaget fra VS, selv om det er det, vi synes mindst om, for efter det skal pensionisterne

også op på bistandskontoret og fremlægge som andre fattigpetere deres regnskaber og tigge om at få lov at få en lille smule, som måske kan hjælpe dem her i vinter. Man har fra Københavns kommunes side sagt klart og tydeligt: selv om dette lovforslag gennemføres, vil vi ikke have nogen penge til det. Derfor bør folketinget egentlig i dag i al sin egen velbehagelighed være beskæmmet over at viderebringe dette forslag.

Jeg må med stor sorg konstatere, at disse ændringsforslag alle sammen bliver forkastet. Hvert eneste af dem havde været en forbedring. Den socialdemokratiske gruppe går jeg ud fra ikke har sat sig ind i dem, og det har de andre grupper, som stemmer imod dem, vel heller ikke.

Fremskridtspartiets ændringsforslag er naturligvis det efter vor opfattelse bedste. Det er det, fordi det cementerer, at det er en ret, at man skal have en pension, ikke en almisse, ikke noget, man skal gå op og tigge om. Det er ikke nogen stor forbedring, vi foreslår, 300 kr. om året, det er alt for lidt, det medgiver jeg, men dermed havde vi dog cementeret den ret, at man simpelt hen skal have folkepension, at det er en pligt for samfundet, det er ikke en almisse.

Ændringsforslagene fra socialistisk folkeparti vil også være en klar forbedring, ingen tvivl om det, og vi vil naturligvis støtte dem.

Man må boje hovedet beskæmmet i den socialdemokratiske lejr – og i øvrigt også hos venstre og konservative og radikale, der prøver at få dette til at se ud, som om det har nogen reel værdi. Jeg er fuldstændig enig i den konklusion, der er i artiklen i Information, nemlig at dette er fup.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal starte med at tale om VS' ændringsforslag. Vi har valgt at sige, at vi undlader at stemme vedrørende det. Det er ikke, fordi vi ikke synes, det er et godt forslag, men det er, fordi det cementerer princippet om, at man skal op og stå med papirerne i hånden, hvis man skal have en hjælp. Det er et af de principper, som vi er imod. Jeg er også bange for, at hvis ændringsforslaget bliver vedtaget, vil der øjeblikkelig blive tale om, at dette bliver nogle maksimumsgrænser, og når vi ved, at priserne på brændsel stiger så meget, som de gør, så forestiller jeg mig,

[Lilli Gyldenkilde]

at disse beløb meget hurtigt bliver for små. Dette ikke mindst sagt på baggrund af, at vi i udvalget har haft besøg fra Københavns socialvæsen, som kunne meddele os, at allerede nu under de gældende rådighedsbeløbsbestemmelser måtte man give op til 1.000 kr. i kvartalet i varmebidrag. Desværre må vi altså undlade at stemme til VS' ændringsforslag.

Vi har selv stillet to ændringsforslag, og det er det principale, jeg godt lige vil sige et par ord om. Når vi foreslår, at man simpelt hen skal give en forhøjelse på 100 kr. om måneden til alle, der modtager fuldt pensionstillæg, så er det på baggrund af, at vi synes, disse mennesker under alle omstændigheder er de dårligst stillede, og derfor har de krav på at få denne hjælp. Beløbene, som de står på papiret, ser meget høje ud, men det er reelt kun en hundredkroneseddel om måneden, der her er tale om. Og når vi ser på de oplysninger, vi har fået i udvalget – hvorefter alene energiafgiften, der blev indført, har kostet 600 kr. for en pensionist om året, hvortil kommer de forhøjede priser på brændsel, som har kostet omkring 1.400 kr. om året – er selv dette beløb, som vi foreslår, faktisk for lidt. Dette være sagt allerede nu, selv om jeg selvfølgelig vil anbefale, at man stemmer for dette ændringsforslag. Det skal forstås sådan, at oven i det kan de allerdårligst stillede – dér, hvor man har petroleumsfyrede ovne, og hvor det er helt galt – gå på bistandskontoret og få af rådighedsbeløbet. Det er meningen med dette ændringsforslag.

Når vi har valgt at gøre det på denne måde, er det ikke mindst på baggrund af, at der har været talt meget om, at der skulle spares 500 mill. kr. på finansloven, og vi har givet udtryk for, at vi synes, det er udmærket, at man graduerer med hensyn til pensioner. Det er i øvrigt en holdning, vi har haft hele tiden. Her har vi en mulighed for at vise, at vi mener det alvorligt, når vi siger: skal vi være med til besparelser på dette område, så skal det være sådan, at disse besparelser bliver udbetalt til de dårligst stillede. Dette er også baggrunden for forslaget.

Hvis vort principale ændringsforslag falder, har vi stillet et subsidiært ændringsforslag, for vi synes ikke, vi kan være bekendt herinde kun at vedtage et beløb på 100 mill. kr., der skal fordeles til pensionisterne. Derfor foreslår vi en fordobling.

Fremskridtspartiets ændringsforslag må vi stemme imod ud fra vores principielle holdning, som går på, at ikke alle pensionister er lige dårligt stillede. Der er nogle, der er betydelig dårligere stillede end andre, og det, man foreslår her, er, at alle skal have et beløb på 300 kr. årligt. I øvrigt vil jeg sige, at for de allerdårligst stillede er 300 kr. om året jo alt, alt for lidt. Det er end ikke så meget, som der ligger i lovforslaget til de allerdårligst stillede.

Aase Olesen (RV):

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag udtrykte jeg på det radikale venstres vegne nogen skepsis med hensyn til, hvordan forslaget ville komme til at virke i praksis. Udvalgsbehandlingen og ikke mindst de stillede ændringsforslag har vist, at det vil være meget vanskeligt at lave en helt effektiv ordning, medmindre vi er parat til at yde et endog meget stort beløb. Vi skal op på 5-6 gange det foreslåede.

I den nuværende situation, hvor vi kender regeringens kriseplan, herunder indkomspolitikken, og pensionisternes placering heri, ser vi os ikke i stand til at anvise realistiske muligheder for at forhøje rådighedsbeløbet. Principielt ønsker vi at bevare rådighedsbeløbet som noget, der administreres af kommunerne, og hvor staten altså ikke kommer ind og øremærker dele af det. Skulle man gå ind i en helt ny ordning på grund af pensionisternes relativt store varmeudgifter, burde det efter min mening ske efter de principper, som VS' ændringsforslag er udtryk for. Jeg mener imidlertid, at en sådan varmeydelse rettelig burde høre sammen med boligydelsen og ikke knyttes til rådighedsbeløbet. Som allerede nævnt er det ikke disse formelle betragtninger, men mere økonomiske og fordelingsmæssige hensyn, der taler imod VS' forslag.

Regeringen har bebudet forslag om en egentlig varmesikring til i alt 400 mill. kr. i det kommende år, og det lyder, som om der er både mere langsigtet idé i dette forslag og også en hensyntagen til andre lavindkomstgrupper end netop pensionisterne. Jeg tror, det er dér, vi skal sætte ind.

De øvrige ændringsforslag, der er stillet, betyder for de flestes vedkommende dels øgede udgifter og dels en generel forhøjelse

[Aase Olesen]

af pensionstillægget uden hensyn til de faktiske varmeudgifter. Det finder jeg af de grunde, jeg allerede har nævnt, ikke hensigtsmæssigt. Vi vil derfor stemme imod samtlige ændringsforslag.

Tilbage står problemet om Københavns kommune. Der har i udvalget været fremført ret trøstesløse tal, som dog senere har vist sig at være for pessimistiske. Med den ordning, vi nu gennemfører, får København i 1979 2,5 mill. kr. og i 1980 et sted mellem 10 og 14 mill. kr., alt efter prisudviklingen. Dette er muligvis ikke tilstrækkeligt til at klare de helt specielle problemer, som København har. Der er imidlertid i udvalget kommet oplysninger, som bevirker, at vi stemmer for lovforslaget i uændret skikkelse. For det første står det enhver kommune frit for at overskride rådighedsbeløbet, blot kommunen selv afholder udgifterne, og for det andet har ministeren lovet at overveje de kriterier, hvorefter de enkelte kommuners rådighedsbeløb fastsættes. Sådanne ændrede kriterier vil utvivlsomt være til gavn for København. Vi vil naturligvis, når disse kriterier skal ændres, være positive over for ordninger, der i højere grad tager hensyn til de vilkår, pensionisterne faktisk lever under, end de hidtil gældende kriterier har gjort.

Jeg må tage afstand fra udtrykket »fup«. Naturligvis er 75 mill. statskroner ikke fup, men vi erkender, at der på længere sigt skal andre løsninger til, og de er altså også på vej.

Birgith Mogensen (CD):

Centrum-demokraterne er som bekendt kun repræsenteret i udvalget på en suppleantplads. CD kan imidlertid tilslutte sig udvalgets flertals indstilling om, at lovforslaget vedtages uændret.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det ændringsforslag, der er stillet uden for betænkningen af retsforbundet. Det giver fuld kompensation for den stigning i energifgifterne, der er sket siden juni, og forslaget tilgodeser alle med fuldt pensionstillæg og dele deraf. Derved undgår man i særlig grad at straffe småsparerne – de mennesker, der netop har en lille indtægt fra forretning eller hus, der er blevet solgt, og som derved har

fået en lille indtægt. De får ellers meget lidt fordel af det.

Der er ganske vist af socialministeren på et spørgsmål i udvalget sagt, at principielt kan/der ikke være noget i vejen for, at pensionister, der er særlig trængt, og som får en del af tillægget, kan få del i penge, der stammer fra rådighedsbeløbene. Men det er for mange pensionister vanskeligt at søge om hjælp. Mange ved måske ikke, at det er muligt, og man kan måske ikke finde ud af det. Og mange føler det nedværdigende og vægter sig ved at gå til skrankerne for at søge om hjælp.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Som jeg allerede sagde ved førstebehandlingen, anser vi det beløb, som rådighedsbeløbet foreslås forhøjet med, nemlig 100 mill. kr. i 1979 og 1980, for at være meget utilstrækkeligt. Ved en nærmere efterregning viser det sig, at hvis man tager udgangspunkt i de pensionister, der er allerhårdest stillet, nemlig dem, der får fuldt pensionstillæg, så betyder det maksimalt 200 kr. pr. pensionist på årsbasis. Det er ikke særlig meget, når man tager i betragtning, at alene afgiftsstigningerne i juni efter ministeriets egen udregning betød en merudgift for pensionisterne pr. husstand på 600 kr. om året, og at de udgiftsstigninger, der har været i løbet af 1979 på energiområdet, betyder 1.400 kr. i merudgifter.

I den kronik, som har været omtalt tidligere her fra talerstolen, af Glen Varmer i Information sætter Glen Varmer da også spørgsmålstegn ved flere ting, bl.a. om de 100 mill. kr. overhovedet vil blive udnyttet. Det er nemlig lagt over til kommunernes ansvar. Vi ved jo alle sammen, at kommunerne står i en situation, hvor de er blevet pålagt at skulle spare. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om hun har taget højde for, at de 100 mill. kr. rent faktisk bliver udnyttet, og hvordan hun stiller sig til, at man vælter dette alvorlige problem udelukkende over på kommunerne.

Jeg vil gerne kommentere vores eget ændringsforslag. Fru Lilli Gyldenkilde sagde, at SF ville undlade at stemme, og hun var ked af, at ændringsforslaget, som det ser ud, kommer til at cementere, at man skal bede om varmebidraget. Det er korrekt nok, at

[Anne Grete Holmsgård]

beløbet ikke automatisk udbetales. Jeg mener dog, at det ændringsforslag, vi har stillet, har den fordel, at der tages højde for de meget varierende varmeudgifter, som forskellige pensionisthusstande har. Ændringsforslaget betyder, at man kan få op til 600 kr. pr. måned pr. husstand ved petroleumsopvarmning og 350 kr. pr. måned ved anden form for opvarmning. Det skulle alt i alt give et beløb på op til 4.200 kr. på årsbasis. Det vil sige, at pensionisterne har mulighed for at få dækket de udgifter, de har ud over 150 kr. om måneden til varme.

Desuden har vi gjort opmærksom på i ændringsforslaget, at det er en ret, pensionisterne har. Det betyder, at kommunerne ikke kan afvise de enkelte pensionister med henvisning til, at de skønner, de ikke har brug for det. Pensionisterne har ret til at få beløbet.

Desuden ligger der i forslaget, at det er med fuldt statstilskud, således at man undgår, at kommunerne i deres sparebestræbelser forsøger at holde tilbage.

Fru Lilli Gyldenkilde nævnte også, at det var et problem, at man eventuelt ikke engang kom op på det, som Københavns kommune i øjeblikket giver. Det er blevet oplyst, at Københavns kommune giver op til 1.000 kr. i kvartalet. Jeg vil godt sige, at vores forslag giver mulighed for at gå højere op. Det er oven i købet sådan, at ifølge regeringens eget forslag vil Københavns kommune ikke engang have mulighed for at udbetale de 1.000 kr. i kvartalet, som de hidtil har gjort, efter hvad der blev oplyst fra magistraten i et udvalgsmøde.

Vort ændringsforslag går ud på, at alle, der får pensionstillæg udbetalt, har mulighed for at få dette varmebidrag, og at de personer, der ikke får pensionstillæg udbetalt, ikke skal stilles ringere, altså at de også har mulighed for at få et varmebidrag.

Til allersidst vil jeg gerne sige til fru Aase Olesen fra de radikale, at jeg er enig i, at varmebidraget egentlig burde være en del af en boligydelse på linje med den nu gældende boligsikring for andre grupper – altså ikke den, der blev lavet specielt for pensionister sidste år. Jeg nævnte også allerede ved første behandling, at det faktisk er vores principielle holdning, at det er her, varmesikringen bør ligge, både for pensionister og for andre.

Vi vil stemme for de ændringsforslag, som er fremsat af SF og af retsforbundet. Vi vil ikke stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag, idet det bliver sat til afstemning inden vores eget og vi mener, vores eget forslag er klart bedre end det engangsbeløb, som fremskridtspartiet har stillet forslag om. Vores forslag er også beregnet på at skulle fortsætte ud over den 1-årige periode, der er lagt op til i regeringens forslag.

Lis Starcke (DR):

Det er vigtigt, at pensionisterne får varme-hjælp, og vi vil kunne stemme for regeringens forslag, men vi synes ganske vist ikke, at det er godt nok. Dels synes vi, at beløbene er for små, og dels mener vi, det er en ulempe, at de hårdt betrængte selv skal søge. Det kan være vanskeligt for dem både at skrive ansøgningen og måske også at få den ekspereret.

Når jeg skal se på ændringsforslagene, er det klart, at vi synes bedst om vores eget, som vi desværre har måttet stille uden for betænkningen, da jeg kun har en stedfortræderplads i udvalget. Det går ud på, at personer, der er berettigede til at modtage pensionstillæg, skal have 38 kr. om måneden, som, når de er pristalsregulerede, svarer til 50 kr., og at tillægget kun kan ydes til én person inden for hver pensionisthusstand. Vi mener, at det vil give fuld dækning for den fordyrelse, der er sket på grund af de energiudgifter, der blev vedtaget i juni måned. Beløbet vil være på 600 kr. om året.

Angående de andre ændringsforslag vil vi undlade at stemme for VS' ændringsforslag, men kan stemme for alle de øvrige.

(Kort bemærkning).

Jørgen Junior (FP):

Fru Aase Olesen kunne ikke lide, at jeg benyttede ordet »fup«, og det forstår jeg egentlig godt. Det er også meget sørgeligt, at man nødvendigvis må benytte så stærkt et ord for at karakterisere et lovforslag, som nu bliver vedtaget, og hvor ændringsforslagene bliver forkastet.

Den Glen Varmer, der skrev en artikel i Information, er lektor i socialret ved den sociale højskole. Det er skam ikke fremskridtspartiets yndlingssted, men det var en meget

[Jørgen Junior]

fornuftig konklusion, og jeg vil ganske kort citere den. Den er kun på få linjer:

»Formentlig derfor vælger regeringen at fremsætte et paradeforslag. Det lyder jo flot med 100 mill. kr. Og dertil kommer så de mange fordele sådan rent politisk, nemlig

at de 100 mill. kr. næppe bliver brugt,«

– dér har fru Anne Grete Holmsgård bedt om en vurdering fra socialministeren; den vil jeg påhøre med interesse –

»at ansvaret for, at pensionisterne i dårlige kår ikke kommer til at fryse til vinter, er væltet over på kommunerne, der samtidig får at vide, at der skal spares,«

– i parentes bemærket: Københavns kommune har sagt, at dette forslag vil ikke medføre, at man kan give mere, men vil faktisk heller ikke engang forhindre, at man må sætte beløbet ned til pensionisterne –

»at forslaget tilslører, at regeringen alligevel ikke ønsker at give pensionisterne et reelt varmebidrag.«

Konklusionen er derfor hos ham, at det er mere fup end fakta. Det er et hårdt ord. Jeg beklager, at jeg er nødt til at tilslutte mig, og jeg beklager også, at de radikale – sikkert af overordnede politiske grunde – er nødt til at anholde et sådant ord, for det er den reelle betegnelse for dette forslag. Der er ikke noget i det.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Fru Anne Grete Holmsgård stillede mig et direkte spørgsmål, og det skal jeg besvare. Det vedrørte, om jeg regnede med, at de penge, der nu blev tildelt kommunerne, ville blive brugt. Det kan selvfølgelig være svært at vurdere på forhånd, men med de reaktioner, der allerede nu har været ude omkring fra kommunernes side med ønske om at have et beløb, de særlig kunne stille til rådighed til dette formål, tror jeg ikke, der er nogen grund til at antage, at pengene ikke vil blive brugt. Jeg vil godt sige, at vi har tillid til, at kommunerne er dem, der er bedst egnede til at fordele dette beløb, sådan at det også er de pensionister, der er mest trængende, der får beløbet.

Vi gav ved førstebehandlingen udtryk for, at vi kunne have nogle mere generelle overvejelser i forbindelse med tildelingskriterierne, og dem har jeg lovet at tage op.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes, idet 20 stemte for, 106 imod; 4 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 1

forkastedes, idet 22 stemte for, 98 imod; 15 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 38 stemte for, 99 imod.

Ændringsforslaget uden for betænkningen af Lis Starcke (DR) og Mølgaard (DR)

forkastedes, idet 27 stemte for, 98 imod; 11 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes, idet 38 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 5 angående titlen betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1, 2 og 4.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Afsoning af udenretlige bøder). (Lovforslag nr. L 44. Fremsat 27/11 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.